

August Varenius

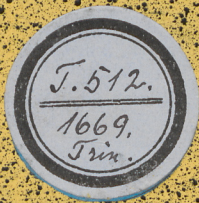
Sanctae, Consubstantiali, & adorandae in una individua Divinitate Patris, Filii, Et Spiritus S. Trinitati Sacrum Ad dandum Maiestatem Deo Trinuni, provocandumque nostrum Academicorum ordinem, ut animis evectus ... ipso die, inseparabili, increatae, & immensae Trinitati festo a. MDCLXIX. in Acad, Rostoch.

Rostochii: Kilius, 1669

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn733987982>

Druck Freier Zugang

J. 512.

1669. Trin.

A4-1256⁸.

& adorandæ Trin

ab

Severini Ducum Meklenburgicorum Con-
scriptor Affessore, & Professore Theologo, h. t. Uni-
versitatis Rostochiensis RECTORE

Jerem. X. ii.

M. 1256⁸peri

ROSTOCHII, Typis JOHANNIS KILII, Universitatis Typogr.

Vod ad thronum Majestatis universus
ille cœlestis Angelorum exercitus, qv̄od totus
sine intermissione, incomparabili studio, pera-
git, peregitq; semper, splendidissimus trium-
phantium electorum chorus, idem hoc ipso
SS. Trinitati Festo die peculiari sanctissimaqve
contentione ac anniversariâ celebritatē facit Catholicus mili-
tantis Ecclesiæ consensus, suas Seraphinorum totiusq; Eccle-
siæ triumphantis jubilis, vociferationes jubilæas inserens, cum-
qve illis sv̄avisimâ potentissimâq; melodiâ in honorem *Patris,*
Filii & Spiritus S. trinunius & aterni DEI Creatoris insonans:
SANCTUS, SANCTUS, SANCTUS, Dominus Deus Zebaoth! plenī
sunt cœli & terra gloria tua! vel non minùs amœnissimâ magni-
ficentissimaqve symphoniâ, illam, qvam, qv̄od magis infren-
duerunt hæretici, tantò generosiore spiritu defenderunt olim
Catholici, Sanctissimam *δοξολογίαν: Gloria Patri & Filio, & Spi-*
ritui sancto, Sicut erat in principio & nunc & semper, & in secula
seculorum. Ita non alio magis die Festo luculenta datur tri-
umphantis & militantis Ecclesiæ communio, pulcherrimus-
qve præsentis hujus cum veteri Catholicâ concentricus. Nec
enim sive qv̄æ de *Somno Ignatii* criminantur Antitrinitarii, (vid.
Colloq. Alba Jul. act. diei 1.) blasphemix in SS. Trinitatē ma-
nifesti, commemorari, sive, qv̄æ de Johanne Evangelista, no-
cturno Gregorii Neo-Cæsariensis de SS. Trinitate Ca-
techistâ, vel Byzantino prodigio, auditoqve *Τερατίω*
commentatus est in Annalibus Baron. ad a. c. 233. & 446.
æstimari merentur, sive contra criminationem de Athanasio
TRINITATIS mysterii inventore, soli duo Dionysii Episcopi
Catechistæ Athanasio 130. annis anteriores, vel ex ipsis Genti-
libus, Lucianus in Philopatre, satis pro mysterii tanti dignitate,
allegantur, postquam præter Athanasium, vel ex uno constat Ba-
silio M. *doctrinam de SS. Trinitate*, ipsaqve *gloriâ æqualiter uni*
Deo, qui est Pater, Filius, & Spiritus S. tribus sc. distinctis in unâ
divi-

divinitate personis, dicendâ illam ipsam, cui Ariani, Eunomiani, Macedoniani, horrida bella moverant, Catholicam *δοξολογίας* SS. Trinitatis formulam, non in publicis solum celeberrimorū ante se scriptorum Catholicorum chartis, non in praxi tantum Orientis & occidentis Ecclesiæ publicâ viguisse: sed & ipsis *Russicis* illam *ἀρχαιότατον Φωνήν* seu antiquissimam & ab ipsis Apostolis acceptam formulam glorificandi equaliter Patrem & Filium cum Spiritu S. ipsamque adeo SS. TRINITATEM, sic penitus animis infedisse, ut ne audire quidem sustinuerint τὰς καυχουμένων τὴν ἀλήθειαν, seu de Majestate Filii & Spiritus S. ipsaq; adeo *Consubstantiali Trinitate* quicquam deminuentes, & immutatâ *δοξολογίας* formulâ, sive confundentes personas, sive substantiam separantes. Ita magnus *Basilius* confutabit illam novitatis calumniam, evicitque, quod religiosus SS. Trinitatis in illâ ipsâ *δοξολογία* Catholicâ Professor, non sit *καινοτόμος καὶ νεωτέρων ρημάτων δημιουργός* s. novæ fidei, novarumve formularum architectus. Vid. *Basilius Magnus* l. de Spiritu S. c. 7. 10. & seqq. Et sanè præcipuè interest ad Unius illius & summi Dei, in cujus nomen baptizati sumus, in quem credimus, quem, sicut credimus, ita invocamus, adoramus, glorificamus, majestatem, reverenter, piè, consonantissimèque Scripturis agnoscendam, devotissimèque honorandam. Interest, tum ad fidem de uno vero Deo solidè firmandam, tum nostro præprimis tempore ad hæresin *Antitrinitariorum* evitandam profligandamque: Nec enim unquam magis *σημῶον ἀντιλεγόμενον* fuit SS. Trinitas, majoremque conatu elatâ manu oppugnatus illius thronus, & majestas, quàm hoc ipso nostro seculo perillos, quos non tam novos Arianos, quàm quia præcipuè *Photino* & *Serveto* gloriantur Antecessoribus, & in his sese mirificè efferunt, suæ religionis Antesignanis ac Martyribus, Novos Photinianos, & Servetianos, vel à Socinis, velut defensoribus recens primariis, Socinianos quoque appellare licebit. Et in oppugnandis Catholicis doctrinæ de consubstantiali Trinitate fundamentis mirificè con-

ipsum cum veteribus Arianis. Negarunt hi Christum Filium Dei æternum, Deum verum de Deo vero, ex substantiâ Patris genitum & inprimis Filium Deo Patri æqualem, *ὁμοούσιον* Negarunt & Filium & Spiritum S. personam verè divinam. Negant universum illud pariter Sociniani. Nec alio magis dogmate discernuntur, quàm quod existentiam Christi realem illi ante conceptionem de Spiritu S. imò ante creationem universæ illius, quæ in Mose describitur, creaturæ, aliamque ante & præter humanam in Christo naturam de Spiritu S. conceptam, ex Mariâ Virgine natam, ipsamque adeo *ἐκ ἀνθρώπων* (quam Græci Patres appellant *ὁμονομίαν*) defenderint, cum Servetiani illi, vel nostro seculo Sociniani ante conceptionem de Spiritu S. existentiam nullam, nec aliam adeo nisi humanam in Christo naturam admittant, ipsum autem, Sanctum Spiritum (quem Ariani non minùs ac Macedoniani, non nisi *Creaturam* vel Spiritum creatum agnoverunt) *Virtutem Dei naturalem, æternam*, quivque tam verè sit *de essentiâ Dei*, quàm *Spiritus hominis de essentiâ hominis*, & modo quodam loquendi non improbando Deus dici possit, (licet non ullibi in Scripturis Deus appelletur) ut tamen, negando *Spiritum S. esse personam divinam*, idem cum Arianis illis veteribus, cornu insilent, & Sanctissimam sic *Patris, Filii & Spiritus S. in unitate Trinitatem* prodigiôsè arietent. Syncretismos illos suæ nunc, & Arianorum olim sectæ non dissimulavit olim in disp. contra Schopperum Smalcius: *Arius*, inquit, *quatenus Christum non esse ὁμοούσιον Patri contendit, reliquias veritatis (suâ ætate) jam pridem oppressas defendit, nisi quatenus Christum antea extitisse credidit, quàm ipse ex Virgine nasceretur, graviter erravit & veram Trinitatem impugnabit.* Et discerni quidem utraq; illa hæresis sic videbatur, ut per veterem illam Arianorum, substantiam separantium, negaretur unitas in Trinitate, per hanc Socinianorum (quod & ipsum ostendit nomen Antitrinitariorum) Trinitas in unitate: Ceterùm, accuratius indolem mentemq; utriusq; hæreseos considerans, con-

ti, constabit facile, non minus ab his, quàm ab illis negari illam, quam profitetur fides Catholica, Unitatem in Trinitate, nec minus ab illis, quàm ab his, oppugnari illam in Symbolo Athanasiano adeo luculentam Trinitatem in unitate. Ut enim nihil nunc de veteribus Arianis, nihil de Valentino Gentili, & asseclis, per tres personas essentiali numero differentes, *in-generis* & inæquales, SS. Trinitatem explicantibus, in dogmate de unitate, addamus: sed de Serverianis solum vel Socinianis illud primū probatum demus, dum post oppugnatam æternam imò omnimodam realem Christi ante conceptionem de spiritu S. (ipsamque adeo humanitatem) existentiam, naturam & personam divinam, exauctoratumque; sic Giganteo conatu æternum æterni Patris Filium, Deum de Deo, rursus inde à natiuitate, vel potius ab illâ, cuius Johannes c. 7. 39. meminit, *glorificatione*, tantum divinitatis in humanitatem Christi transfundunt, quantum ante humanitatem adimere Christo Dei Filio laborarunt, sic, ut non solum altissimi Dei summum nomen *יהוה*: sed & ipsam nominis mensuram, veri Dei maiestatem, potestatem, vitam, quam in se ipso habeat, independentem, imò omnem divinitatis plenitudinem, quin in intervallo inter glorificationē & consumationē seculi, ab ipsa superioritate Patris, exemptionem, (adeo ut Christus inde ab ascensione in cælum adusque finem mundi non *Patri subiectus*: sed *Omnia sit in omnibus*, allegato, in quo mirificè sese efferunt loco Paulino 1. Cor. 15. 28.) liberalissimè concedant, &, dummodo *Natiuitas ex Mariâ Virgine* antecedit *Christi divinitatem*, non *divinitas* s. natura divina illam ex *virgine natiuitatem*, omnia Dei Filii magnificis verbis Christo imputant, adeo ut ipsum Spiritum S. Filio minorem subiciant, nonne illam adeo celebratam in Scripturis *unus veri Dei primus & novissimus, præter quē non sit alius, & qui gloriam suam alteri non erat daturus*, maiestatem, pro qua ipsi per ruinam Trinitatis personarum, ne sc. per has periculum pateretur unitas, adeo Zelotæ modò apparebant, dissolvunt? Non-

ne qui divinitatem hypostasi æternæ πῦ λόγου detrectabant, eandem nunc personæ merè humanæ supponunt? Nonne, qui in illa simplicissima essentia divina, ferre non poterant tres personas, & Trinitatem personarum repugnare essentiæ divinæ simplicitati, obscurariqve per illam, prout essentiæ unitatem, ita & summi Dei maiestatem, clamabant, ipsi nunc in duos vel tres Deos subordinatos exeunt, inqve Tritheitarum castra transeunt? Ita in colloquio Alba Juliano act. d. 3. *Homini Jesu Christo data est æqualitas & potestas, Christus Jesus de Spiritu S. conceptus non merus homo: sed & Deus est, divinâ plenitudine inhabitante, & ad Dei usq; æqualitatem exaltatus, est Dominus Dominorum, Rex Regum, habens imperium non solum in homines, verum etiam Angelos & Demones, & quidē divinū, aded ut tota universitas ipsi debeat adorationem & glorificationem, imò parem cū Patre honorem.* Ibid. in disput. d. 3. Franciscus David. *Quod, inquit, homo Jesus Christus Deus sit non controvertitur.* Ita in act. d. 4. Blandrata: *Filius est ירוה, Pater communicavit Filio suam naturam s. divinitatis plenitudinem, sicut Patris & Filii una sit divinitas, Christus conceptus de Spiritu S. est ירוה adorandus* Ita in act. d. 6. *Jesus Filius Dei est Deus, Christus est naturalis Dei Filius.* Act. d. 7. *Christus est ירוה de ירוה.* Ita Ostorodus: *Filius est æqualis Deo patri & verus Deus, est Filius unigenitus, & naturalis.* vid. ille contra Tradelium p. 149. p. 190. 199. Anonymus contra Wiekum p. 213. 259. Ita Smalcus in exam. 100. errorum ultro concedit: *Christum esse verum Deum esse nunc perfectum Deum, & Dominum, Patri non subiectum, etsi in fine mundi, ubi regnum Deo patri tradet, subiectum futurū, nec tunc subiectos amplius sibi fideles habiturum: sub veteri federe unum tantū DEUM colendum fuisse, nunc duos veros Deos, unum summum independentem, sc. Patrem, alterum subordinatum & DEUM minorem, non absolutè æqualem vel potestate Patri parem sc. Filium* vid. ibid. error. 1. 7. 9. 13. 18. 19. 20. 24. qui nihilominus habeat in semetipso vitam independentem, æqve ac Pater, etsi diverso modo, Smalc. contra Smiglecium, qui idem: *Spiritus, inquit,*

qvit, *Sanctus*, qui certo loquendi modo appellari potest *DEUS*, non fuit autor conceptionis Christi: sed causa instrumentalis tantum, vel instrumentum, & ita minor ipso Christo. Vid. Smalc. contra Gravverum. Ita ultra maiestatem læsam est SS. Trinitas, permisitq; ut qvod ipsi turbatores exaggerabant unitatis divinæ periculum ex SS. Trinitate defensa, experirentur ex hac ipsa oppugnata, & qvi, ut tenerent unitatem, abjurabant SS. Trinitatem, post hanc abjuratam, inductis Diis subordinatis vel minoribus, violarent reverà illam Veri DEI unitatem ac maiestatem. Sed redeundum ad princeps hodie de SS. Trinitate argumentum est. Oppugnatam illam ab Arianis æqvè, ac superiori seculo à Val. Gentili & hujus sectatoribus nemo negaverit. Licet enim tres personas realiter distinctas admiserint, tamen, qvia ipsam essentiam Divinam *solà Patris personà circumscripserunt*, neqve adeo in ipso verò naturâ DE O intrinsecam personarum distinctionem, sic ut eadem numero essentia sit in tribus, agnoverunt, non potuerunt non adversarii esse ipsius SS. Trinitatis. At incredibile, qvàm Sanctissimum illud SS. Trinitatis mysterium execrentur Antitrinitarii Sociniani. Prout post carnem, magnifica superiora tribuunt Christo naturâ homini; ita ante carnem NIHIL. Oderunt Filium invisibilem, DEum de DEO, Lumen de Lumine. Oderunt Filium æternum, genitum, non factum, Deo Patri *ὁμοούσιον*, qvia ante conceptionem de Spiritu Sancto agnoscunt nullum. Opponunt illum de Sancto Spiritu conceptum, æterno, invisibili, unigenito, ac si non ille conceptus esset, ille ipse æternus DEI Filius, & una persona *Jeûs & pater*. Qviquid in Sanctissimis scripturis occurrit distinctionis, sive ratione ordinis personalis, sive Oeconomix officialis s. incarnationis, pervertunt illi in oppugnationem SS. Trinitatis. Protestantur equidem aliquando, se nequaquam esse hostes Trinitatis: ceterum, qvàm frustra illud, qvàmque simplicioribus imponant, ipsi non dissimulant. Nos, ait Smalcus contra Schopp. non negamus, Patrem & Filium & Spiritum S. esse

S. esse & hanc Triadem appellari posse. At negamus, eos *personas* esse easque *divinas* & in *divinitate pares*, negamus *illas tres personas esse unum essentia*. Quin idem alibi contra Ravenis pergit. *Inter omnia, inquit, dogmata, quæ adhuc inter Evangelicos vigent, nullum magis viam salutis æterna obscurat, quàm dogma Trinitatis & dogma satisfactionis Christi*. Abstinemus pluribus adversariorum censuris, quas transcribi, nec ipsa permittit SS. Trinitatis majestas, nec Programmatidis capacitas. Venimus in rem præsentem. *Utrum Deus Israel, utrum Baal esset verus & altissimus ille Deus, & verus adeo veri Dei, sive penes Prophetas Dominus, sive Baalitas illos, cultus? cœlesti miraculorumq; plenissimo compendio quondam disceptavit Elias*. Nos, utrum nostrum, de Deo essentia uno existente in 3. distinctis personis, quæ sint Pater, Filius & Spiritus S. utrum adversariorum, de Deo, prout *essentia*; ita & *personam uno*, ipsoque adeo Christo *nec ante Conceptionem de Spiritu S. Dei filio, nec natura Deo, ipso autem Spiritu S. non Deo, minime autem personam divinam*, dogma verum solidumque sit compendio expediemus Prophetico, & non minùs cœlesti ac irrefragabili judicio, decidendæ controversiæ ex peculiari sanctissimi Numinis ordinatione accommodatissimo. Imminebant post casum Josiæ lamentabili regno Ihuda calamitosissima tempora, & sive jam deportatis Babylonem, sive mox deportandis ingentia non corporum solùm: sed & per Idololatricam Babylonicam, animarum pericula. Muniverat jam, contra hæc, Propheta, Judæorum pectora, propositam tum Idololorum vanitatem, tum *veri & viventis Dei, Regis gentium, Regis sempiterni cui nullus par sit*, majestatem, Jerem. c. X. 2. 3. 6. 10. Quia tamen intererat non solùm ipsos pectus probè confirmatū: sed & certū invictūq; quo Babylonicos Apostasiæ sollicitatores mox redarguere & de verâ ac falsâ religione convictos in gloriam Dei Israelis possent convertere, argumentū in promptu habere, brevissimo, inq; dialecto Chaldaicâ (ut Chaldæis in Idiomate proponeretur vernaculo) conscripto illos in Babyloniam emisit oraculo, quod quia sensu facile, nec occurrit ex fonte quicquam notandum in translatione, ex authentico describere super sedemus, contenti versione, quam

quam in iplo jam præstitimus lumine. Summam responsi & eorum argumen-
ti expedire lubet in hypothese. Solicitabantur à Monarcharū Babylone primo,
per Satrapicas calumnias delati, violatæque religionis ac læsæ majestatis ac-
cusati Tres-Viri Danielis Socii ad religionem aurei Colossi, cultumque sic
Deorum Babyloniolorum. Responsum illis in promptu: *Deos tuos non cole-
mus & imaginem auream non adorabimus: sed in cultu unius veri Dei perseverabi-
mus*: Argumentum ex hoc cœlesti responso illis in promptu: *Solus is qui est
creator cœli & terræ est verus Deus*, idemque adeò, *solus adorandus seu religiosè
colendus*, & *qui non est creator cœli, nō est verus Deus, nec adeo divino honore colen-
dus*, quin *Dii, qui non fecerunt cœlum & terram illi ipsi perituri sunt è terrâ & è
regionibus sub cœlo*, & huic argumento præmiserat propheta illud כִּנְנוּ
לַיהוָה אֱלֹהֵינוּ i.e. *sic dicitote illis*, Apostasiæ sc. consultoribus. Dixerunt
ita Tres-Viri: *Confidemus*, inquit, *illi Deo vero, siue nos eripiat siue non*. Di-
ctum, factum. Servavit ille Creator cœli & terræ Confessores, in flamma-
nte furno Theologos fulgidissimos, & liberavit. Neque aliter Jeremias, qui
hoc ipsum Oraculum ad usum mox retulit Theologicum, & (1) *ὁ θεὸς διδά-
σκαλῶν*: E. solus Jehova Deus Israelis est verus ille & adorandus Deus,
quia ille solus fecit terram virtute suâ, stabilivit orbem habitabilem sapien-
tiâ suâ, & prudentiâ suâ extendit cœlos v. 12. (2) *ὁ θεὸς ἐλέγχει* seu redargu-
tionem cultorum falsæ religionis. E. non sunt colendi Dii gentium, nec in-
viâ seu religione harum est incedendum, quia sc. non fecerunt cœlum & ter-
ram: *Quin quia vanitas sunt, & opus aberrationis, tempore visitationis peribant:
perituri sunt è terrâ sub universo cœlo*. Accommodemus responsum Propheti-
cum instituto. *Si non Pater solus: sed & Filius & Spiritus S. est creator cœli & terræ*,
utique non minus Filius & Spiritus S. quàm Pater erit Jehova Deus verus,
Deus vivens, Rex sempiternus, in quem dictum illud à Propheta. *Quis non
revereatur te, ô Jehova Rex gentium?* Jerem. X. 6. 7. & adeò Filius & Spiritus S.
cum Patre adorandus & glorificandus. Si Filius, si Spiritus S. non fecit cœlum &
terram, si solus Pater creator, utique Filius & Spiritus S. non solùm *Deus ve-
rus, Deus vivens* non fuerint nec adorandi: sed & pari anathemate notan-
di, quo illi Dii, *qui non fecerunt cœlum & terram, perituri è regionibus quæ sunt
sub cœlo*. Propositionem argumenti Prophetici, nec Arit veteris, si qui su-
persint, ex asse sectatores hæredes, nec altera illa Photini & Serveti genuina
soboles declinaverint, tum per Oraculi Prophetici evidentiam, tum per con-
fessionem propriâ, quâ sic *Opificium Universitatis imputant altissimo, uni & soli
naturâ Deo*, ut non alio magis ariete Christi & Spiritus S. divinitatem s. na-
turam & personam divinam adoriantur infensi & oppugnent, quàm abnega-

eo illo caractere, *creatoris cœli & terræ*. Anumptionem ius propositione
 affirmante, quæ erat: *Qui est Creator cœli & terræ est verus & naturâ Deus*
verag, persona divina, nostram facimus, probaturi *Filium reverâ, nec minus Spi-*
ritum S. esse Creatorem cœli & terræ. Stabit, adeò conclusio Catholica, *Filium*
nec minus Spiritum S. esse verum & naturâ Deum, cumq; de Patre Domini nostri
 Jesu Christi Creatore cœli & terræ, nullus illorum hæreticorum unquam
 dubitaverit, sic fides Catholica de Trinitate in unitate seu PATRIS ET FI-
 LII ET SPIRITUS S. unâ divinitate, æquali gloriâ & coeternâ maiestate
 triumphabit, absolvemurque nos falsi cultus vel Idololatriæ crimine, qui
 non in alium credimus, nec alium sive adoramus sive invocamus, quàm, quem
 Creatorem cœli & terræ, verumque sic Deum esse plenè præfulgente scriptu-
 rarum luce persuasi sumus. Repetant illi sententiam Oraculi Prophetici, quod
 propositionem plenam continet alterius seu negativè concludentis Syllogi-
 smi, & postquam denuo illam negare non possunt, per claritudinem respon-
 si divini luculentam, subsumant: *Filium & Spiritum S. non esse creatorem*
cœli & terræ, cumq; nihil aliud magis in publicis insonent scriptis, conclu-
 dant. E. Filius (& Spiritus S.) nullo modo, est verus Deus, religiosè colendus,
 adorandus invocandus, cumq; nihilominus *Christum Deum adorandum*, invo-
 candumve doceant, sive divinitatem Filii subjectionis osculo reverenter &
 ex ipso primæ creationis caractere, agnoscant, sive incomparabilis & quo
 sol splendidius non viderit, Idoli cultores se, tantò minus in iudicio divino
 excusabiles, quantò magis scientes & volentes gloriam unius Dei Creatoris illi
 qui non *Creator*, non *naturâ Deus* est, & ipsi adeo *creaturæ* tribuunt,
ἀντιπατάμενοι concludant, vel si indignum hoc, ad illum quem transfixerunt
 abnegando divinitatem, respiciant, primumque decretum retractent, sic &
 gloriam Christo debitam reddituri, & à cultu Deorum, qui non fecerunt cœ-
 lum & terram absolvendi: Quicquid in superioribus lineis imputavimus ad-
 versariis sive concedentibus sive negantibus, ex illorum constabit confessioni-
 bus propriis, & hypothesibus denegatæ Christo omnimodæ ante conceptio-
 nem de Spiritu S. existentia, & spiritui, divinæ personæ. Ita in Colloq. Alba-
 Juliano act. d. 3. Nequaquam prima creatio Filio tribui potest. Quotiens Christus dicitur
 Creator, intelligendum illud est de creatione futuri seculi seu regni Christi: prima
 creatio non pertinet ad Filium: sed tantum ad Patrem, act. d. 7. Visibilis mundus est crea-
 tus ante Christum E. non per Christum act. d. 9. Ita Smalc. contra Schopp. Christus est
 creatura, juxta Arianos, vetus, juxta nos (Socinianos) nova Ita Ostorodus Salus
 Pater Domini Jesu Christi est creator cœli & terræ. Spiritus S. nec est creatura ante
 creator: sed virus Dei increata. vid. Ostor. contra Tradel. p. 1. c. 1. 2. 12. p. 2. c. 12. Volkel.
 Id. ver. al. et si non agnoverat inter creaturam & Creatorem, medium tale Blan-
 drata

drata, in colloq. Albani. sic argumentatus: Quicquid non est creatura, creatorem esse necessesse est &: Si dabitur Angelus increatus, idem quod fuerit creator. vid. in Aët. diei. Neq; vero aliter Ariani, quorum dogma in Aët. Nicæn. tale notatum: Filium Dei, cum aliquando non esset, ante creaturas alias, ex nihilo creatum, ut esset unius Dei Creatoris in effectiōe aliarum naturarum instrumentum, eidemq; conditori in mundi & hominis opificio præsaret ministerium: Solum Patrem esse Deum increatum, Filium creatum, Spiritum S. similiter creatum. Opposuerunt Nicæni patres: Credimus unam divinitatem, sancta & adoranda & consubstantialis Trinitatis: credimus Filium coeternū patri, Creatorem & opificem omnium creaturarum naturarum visibilium & invisibilium, quod cum tandem Arianus convictus armis scripturarum credidisset: Sit, inquit, credibile ut dicitis, quod Filius creaverit & simul cum Deo Patre reconsiderit: ceterum, quis audebit asserere, Spiritum S. esse creatorem aliquarum creaturarum naturarum? progressi Episcopi, non minus invidis ex scripturā argumentis aggressi sunt probare: Spiritum S. cum Patre & Filio omnium factarum naturarum esse Creatorem, & eiusdem cum Patre & Filio divinitatis atq; substantiæ. Vid. Aët. Conc. Hist. Eccl. Gelass. 12. c. 3. c. 11. c. 20. Nihil attinet argumenta nunc accumulare pro probando Filio, & Spiritu S. unū cum Patre Creatore celi & terræ, vel de Nicænis argumentis iudicium in transcurso publicare. Mittimus quæ ex libro *αυαληψως* MOSIS, quæ ex Baruch c. III. 32. 37. 38. quæ ex c. 8. Prov. tunc disputata, prout & de vestigiis quibusdā SS. Trinitatis in naturā ignis & fontis expressa: nec urgemus nunc quæ de manu & brachio Dei (quibus vocibus appelleretur Sanctus Dei Spiritus) de dextrā item Dei (quā designetur Dei Filius, Sanctus Israelis) sanctissimè observata, & pro probando Deo Trinuno Creatore sunt allegata ex locis Isaix XL. 30. c. XLII 13. Ps. XXXIII. 6. XCII 1. Æstimamus, quod Synodus ex ipsā principali sede articuli Creationis, ex Gen. 1. 26. 27. argumentum, pro probando Filio & Spiritu Sancto Creatore, hæreticis opposuerit, & cum illo, pro Filio creatore, locum ex Ioh. I. 1. 2. 3. pro Spiritu Sancto creatore locum ex Jobo c. XXXIII. 4. contulerit. Scilicet: DEUS creator Elohim dixit: Faciamus hominem ad imaginem nostram, secundum similitudinem nostrā: Talem in plurali sermonem fortissimè probare personas, & Scripturæ & Lingvæ S. testatur Idiotismus, usq; adeo ut nullus hīc sit exceptioni locus, ipso Rabbino Abenesra in ruborem dante, quorūquod id ausint negare. Prout autem Elohim dixit: Faciamus: ita & Elohim fecit s. creabit hominem in imagine suā. Neque ergo Deus Creator, est una sola persona: sed plures persone divinæ: cumq; ex Iohanne constet: Omnia per λόγον facta, & sine ipso ne unum quidem factum esse, quod factum est, totum mundum per ipsum esse factum, neque verò, velut per instrumentum & creaturam sive veterem sive novam, quia præmittitur: Verbum illud erat in principio apud Deum, imo Verbum illud erat Deus. vid. Ioh. I. 1. 2. 3. 6. 10. nec min⁹ in ipso statim limine Moſis & creationis, memoraretur Spiritus Dei operator creationis (talem enim, & personam adeo divinam illam fuisse ostendit prædicatum, ad substratam materiam relatum, quod & a Thargumista agnitum qui appellavit illum רוח רחמי מן קדוה i. e. Spiritum misericordiarum de coram Domino) & in Jobo, Spiritus Domini fecisse dicatur Elibi; sed & in Davide, Omnis exercitus cælarum, Spiritu oris Domini formatus vid. sup. all. non potuit non hæc pulcherrima MOSIS cum Davide, Iobo, Iohanne Symphonia in victum Patribus illis argumentum facere: Quam autem rursus hīc ulciscitur adversarios S. S. Trinitas! Negant Filium & Spiritum S. Creatorem & malunt Angelos ministros admittere in verbo Faciam⁹, creatumq; hominem ad imaginem Angelorum asserere, quā Filium & Spiritum Sanctum ipsamq; adeo SS. Trinitatem, & illos tres in cœlo testes hīc intelligere. Excipiunt, in Iohanne

Johanne designari *principium prædicationis Evangelii*. At quid hoc absurdius? Quis unquam dubitavit, Christum tunc extitisse, quando five ipse Evangelium prædicavit, five Johannes scripsit? Opponunt substatam materiam. At hanc maximè urgemus, quippe quæ est de *creatione Omnium Creaturarum*. Obijciunt, non extare vocem *creandi*: sed *faciendi*. At si non in *creationis* historiâ. *facere sit creare*. Fecit Deus duo luminaria, Creaturus hominem dixit: *Faciamus*. Et aperte Paulus de Christo *Creatore Omnium*, ipsorum etiam *Angelorum*, utitur vocabulo *creationis*. *Cœli & In Coloss. I. 15.* & alibi Hebr. I. 2. per Christum facta dicuntur. secula quod ne quis de seculo futuro intelligat, & contextus prohibet & parallelus locus Heb. XI. 3. ubi eorundem seculorum, & ejusdem primæ creationis mentio: quin in illo ipso cap. I. v. 7. 10. 11. immensam Filii præ Angelis præcellentiam, vel inter illum & hos distantiam, probat Apostolus per *characterem creationis* quia sc. *Angeli sint creatura, Filius creator*. Urget Socinus in tr. de inv. Christi, illud Heb. I. 6. ex Ps. 97. 9. allegatum: *Adorent eum omnes angeli Dei* manifeste ad Christum referri, neq. de illo, nisi divini scriptoris autoritatem in dubium velimus revocare, posse dubitari. At æquè manifestè ad Christum refertur, quod in v. 10. legitur. *Tu in initio Domine terram fundasti, & opera manuum tuarum sunt cœli*! Igitur, nisi Apostoli, Θεογενεσθαι scriptoris, autoritatem in dubium revocare velimus, agnoscendus erit Christus creator cœli & terra, ab omnibus Angelis adoratus & adorandus. Excipiunt, si Pater Filius & Spiritus S. æqualiter creantur. E. dabuntur tres creantes. Atq; si addatur, *Personæ*, non abhorremus magis ab illo sermone, quàm à mysterio Trinitatis s. PATRIS FILII & SPIRITUS S. Triumq; adeo personarum æqualiter verbo & spiramine non transitivo: sed substantiali & æterno creantium, dummodo teneatur unus essentia Deus Creator, præmissis cum illas in unâ divinitate personas creantes ipsâ literâ nobis descripserit Ecclesiastes Hebræus c. XII. 3. Exploravimus sic, ipso cœli judicio, penes quos vera de DEO fides, num penes nos SS. Trinitatem in unitate professos, num penes illos adeo de veritate Evangelicâ sibi solis domesticâ gloriosos *Anti-Trinitarios*? Decidit controversiam Deus per Jeremiâ sicut olim contra Baalitas per Eliam. Manet atq; manebit illis insuperabile, quod ex Prophetâ olim contra Baalitas per Eliam. Manet atq; manebit illis insuperabile, quod ex Prophetâ præmissis fulmen. Aut colere Christum per se sic exautoratum desinant, aut Creatorem illum Celi & Terræ ipsaq. naturâ Deum agnoscant. Quam enim inepta, quàm blasphema sunt illius sectæ Antelignani, quibus tantum ex Prophetâ telum declinare, suisq. sodalibus defendere voluit: (1) hæc tunc dicta esse cum nondum esset natus Christus: nunc nos doceri ab Apostolis, quod homo etiam Iesus, cui Pater omne judicium dedit, colendus sit (2) parum curandum esse, quid de cultu Dei Prophetæ veteris fœderis dicat (3) nec discendum esse cultum divinum hodie ex Prophetis: sed ex Evangelio Iesu Christi & doctrinâ Apostolorum (4) Præceptum speciale derogare generali. Nec esse contradictionem, si Deus qvi semel dixerit, exterminandos Deos qvi cælum & terram non fecerint, dicat iterum, Deum aliquē esse colendum, qvi cælum & terram non fecerit, cum causas Deus habere potuerit cur in V. fœdere hoc, in novo fœdere aliud præceperit. Hæc scil. desperatâ illis causâ: Ecclesiæ suæ de SS. Trinitate Catholicæ fidei triumphatâ signa sunt, in quibus consistimus & tum universo ordini Academico, illum, quem in Evangelio Salvator promittit SS. Trinitatis gratiosissimum adventum & mansionem sanctam precamur, tum Juventuti Academicæ illud ex Ecclesiastâ acclamamus SS. Trinitatis memoriale: *Inventus, sicut aurora, & vanitas est*. Igitur ipsis juvenutis diebus recordare (PATRIS, FILII & SPIRITUS S.) seu Personarum divinarum quæ creaverunt te! Addat voto Sigillum & archabonem sancti Spiritus, Pater & Filius! Sic & optimè & æternum valebimus. P.P. sub Sigillo Rectoratus Anno clj lxx LXXIX.

in ipso solemnâ SS. TRINITATIS.

drata, in colloq. Albail. sic argumentatus: Quicquid non
 se est &: Si dabitur Angelus increatus, idem quod fuerit creatu-
 aliter Ariani, quorum dogma in Aet. Nicæn. tale notatu-
 non esset, ante creaturas alias, ex nihilo creatum, ut esset unius
 naturarum instrumentum, eidemque conditori in mundi & hon-
 um: Solum Patrem esse Deum increatum, Filium creatum, Sp-
 posuerunt Nicæni patres: Credimus unam divinitatem, sam-
 tialis Trinitatis: credimus Filium coeternū patri, Creatorem &
 turarum visibilibus & invisibilibus, quod cum tandem Ari-
 rarum credidisset: Sit, inquit, credibile ut dicitis, quod Filiu-
 tre condiderit: ceterum, quibus audebit asserere, Spiritum S. esse co-
 naturarum? progressi Episcopi, non minus invictis ex scripi-
 probare: Spiritum S. cum Patre & Filio omnium factorum
 iusdem cum Patre & Filio divinitatis atque substantiæ. Vid. Aet.
 c. 11. c. 20. Nihil attinet argumenta nunc accumulare pro
 cum Patre Creatore celi & terræ, vel de Nicænis argumenti-
 blicare. Mittimus quæ ex libro *αὐτῶν* MOSIS, quæ
 ex c. 8 Prov. tunc disputata, prout & de vestigiis quibusdā
 fontis expressa: nec urgemus nunc quæ de manu & brachio
 Sanctus Dei Spiritus de dextrā item Dei (quæ designetur Dei
 simè observata, & pro probando Deo Trimino Creatore su-
 20. c. XLII 13. Ps. XXXIII. 6. XCIIX. 1. Estimamus, quod S-
 articuli Creationis, ex Gen. 1. 26. 27. argumentum, pro pro-
 Creatore, hæreticis opposuerit, & cum illo, pro Filio cre-
 pro Spiritu Sancto creatore locum ex Jobo c. XXXIII. 4. co-
 Elohim dixit: *Faciāmus* hominem ad imaginem nostram, se-
 Talem in plurali sermonem fortissimè probare personas,
 statum Idiotismus, usque adeo ut nullus hic sit exceptioni loc-
 ruborem dante, quod quod id ausint negare. Prout autem
 & Elohim fecit s. *creabit hominem in imagine sua*. Neque
 sola persona: sed plures persone divinæ: cumque ex Iohan-
 facta, & sine ipso ne unum quidem factum esse, quod factum est
 factum, neque verò, velut per instrumentum & creaturam
 quia præmittitur: *Verbum illud erat in principio apud Deum*
 vid. Ioh. I. 1. 2. 3. 6. 10. nec minùs in ipso statim limine Mo-
 ritus Dei operator creationis (talem enim, & personam adeo
 prædicatum, ad substratam materiam relatum, quod & a-
 pellavit illum *יהוה אלהים* i. e. Spiritus Domini fecisse dicatur
 exercitus caelorum, Spiritu oris Domini formatus. vid. sup.
 cherrima MOSIS cum Davide, Iobo, Iohanne Symphonia
 mentum facere: Quam autem rursus hic ulciscitur adver-
 Filium & Spiritum S. Creatorem & malunt Angelos ministro-
 creatumque hominem ad imaginem Angelorum asserere, quam
 ipsamque adeo SS. Trinitatem, & illos tres in cælo testes hi-

the scale towards document

C1 B1 A1 C2 B2 A2 B5 A5 20 18 17 16 11
 Patch reference numbers on IT8

Image Engineering Scan Reference Chart TE202 Serial No.